

52

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 grudnia 1959 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Dz. U. Nr 30, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących materiałów drzewnych:

- 1) drewna okrągłego iglastego o grubości ponad 7 cm w cieńszym końcu wraz z korą,
- 2) drewna okrągłego liściastego o grubości ponad 18 cm w cieńszym końcu bez kory,
- 3) materiałów tartych i ciosanych z drewna pochodzącego z:
 - a) lasów i zadrzewień państwowych nie wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego,
 - b) lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o jednostkach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć:

- 1) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje państwowe nie podlegające Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 2) organy sprawujące zarząd mienia gromadzkiego, wspólnoty gruntowej, rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz osoby fizyczne.

§ 3. 1. Jednostki państwowe zarządzające lasami i zadrzewieniami obowiązane są zgłosić każdorazowo pozyskane i zaprzynowane drewno do dyspozycji okręgowych zarządów lasów państwowych.

2. Zgłoszone drewno okręgowe zarządy lasów państwowych przeznaczają w pierwszym rzędzie na potrzeby jednostki zarządzającej lasami lub zadrzewieniami w ilości nie przekraczającej przyznanego jej przydziału drewna. Ewentualna nadwyżka drewna podlega nabyciu przez jednostki wymienione w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 4. 1. Posiadacze lasów, którzy na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1957 r. Nr 36, poz. 157 ze zmianami wynikającymi z art. 10 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej — Dz. U. Nr 36, poz. 228) otrzymali zezwolenie na wyrąb drzew lub drzewostanów, oraz posiadacze zadrzewień mogą:

- 1) zużyć pozyskane drewno na własne potrzeby,
- 2) zbyć pozyskane drewno jednostkom wymienionym w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 3) zbyć pozyskane drewno innej osobie fizycznej na jej własne potrzeby bez prawa dalszej odsprzedaży.

2. Przez własne potrzeby posiadacza lasu bądź nabywcy drewna od posiadacza lasu rozumie się zużycie drewna we własnym gospodarstwie w stanie okrągłym lub w postaci tarcicy, przerób tego drewna lub wyprodukowanej z niego tarcicy

na wyroby przeznaczone do użytku własnego oraz na zbyć pod warunkiem posiadania uprawnień, wymaganych przez obowiązujące przepisy na produkcję określonych wyrobów przeznaczonych na zbyć.

3. Przez określenie „inna osoba fizyczna” należy rozumieć również osoby prowadzące warsztaty rzemieślnicze.

§ 5. 1. W celu nadania materiałów drzewnych określonych w § 1 do przewozu kolejami lub innymi publicznymi środkami lokomocji nadawca będący jednostką określoną w § 2 pkt 2 obowiązany jest uzyskać na liście przewozowym poświadczenie legalności ich pochodzenia. W stosunku do drewna, nabytego od przedsiębiorstw państwowych i społecznych, uprawnionych do sprzedaży drewna, dokument nabycia drewna stanowi dowód legalności jego pochodzenia, natomiast w stosunku do drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa poświadczenia legalności pochodzenia drewna wydają właściwe do spraw leśnych organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w drodze zarządzenia podanego do publicznej wiadomości wprowadzić zakaz wywozu drewna pochodzącego z lasów i zadrzewień nie stanowiących własności Państwa poza granice województwa lub poszczególnych powiatów, jeżeli potrzeby zaopatrzenia w drewno ludności wiejskiej województwa lub powiatów nie są w pełni zaspokojone.

§ 6. 1. Nabywanie materiałów drzewnych, o których mowa w § 1, powierza się na zasadach wyłączności:

- 1) okręgowym zarządom lasów państwowych działającym przez zespoły nadleśnictw, nadleśnictwa, zespoły składnic i składnice — w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 1 i 2,
- 2) rejonom przemysłu leśnego działającym przez tartaki, fabryki oklein i sklejek — w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, które bez konieczności odmanipulowywania asortymentów nieprzydatnych odpowiadają ich celom produkcyjnym, a więc tylko w odniesieniu do tych dłużyc, kłód i wyrzynków, które w całości odpowiadają normom surowca tartacznego, okleinowego, sklejkowego itp., oraz w odniesieniu do materiałów wymienionych w § 1 pkt 3.

2. Przepis § 1 nie dotyczy zobowiązań wynikających ze służebności gruntowych oraz surowca drzewnego pochodzącego z państwowych zadrzewień przydrożnych, który przeznaczony został na sprzedaż rynkową do dyspozycji organów administracji prezydiów rad narodowych.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 7 listopada 1956 r. w sprawie gospodarowania niektórymi materiałami drzewnymi (Monitor Polski z 1956 r. Nr 96, poz. 1060 oraz z 1957 r. Nr 36, poz. 237).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociół